



۲۰۱۵/۰۸/۱۸



استاد محمد ظریف "امین یار"

## کسی که یوم استرداد استقلال افغانستان را تجلیل نمی کند خاین است !

غازی امان خان رهبر فرمند (Charismatic)، پویا، متحرک، ملی گرا و روشن فکر افغانستان بعد از مبارزه تاریخی توانست با کمال افتخار؛ افغانستان عزیز را از چنگال اشغال انگلیس آزاد کند. امان الله خان یکبار دیگر به جهانیان ثابت ساخت که افغانها همواره ملتی آزاد منش و آزاد پرور اند و استقلالیت خود را بیشتر از هر چیز اولویت میدهند. اما امروزه بعد از ۹۵ سال در این سرزمین مقدس شاهد بعضی از اشخاصی خاین هستیم که از هویت و از افتخارات خود منکر و بیزار اند. آنها با کمال بیشرمی برای نابودی هویت ملی و ارزشهای ملی افغانستان در تلاش اند. آنها قهرمانان کاذب را که از سوی اجنبیان فربه میشدند و دست شان به خون ملت مظلوم آغشته است و یگانه دست آورد ملموس شان نابودی داراییها و ارزشهای ملی و نظام مقتدر افغانستان است؛ را تجلیل میکنند. اما وقتی روزی تجلیل کارنامه های غازی و بزرگ مرد افغانستان میرسد در عالم سکوت خود را زیر اجندا بیگانگان پنهان میکنند. این گونه اشخاص را در روشنایی تعریف منافع ملی خاینین ملی عنوان میتوان کرد. بلی خاین ملی افرادی را گویند که هویت و افتخارات کشور خود را انکار کنند و اجندا اجنبیان را اولویت و ارجحیت دهند.

غازی امان الله خان پدر و رهبر استرداد استقلال افغانستان شخصیتی فوق العاده ملی گرا بود. او معتقد به رویاهایی روماننتیک (Romantic) و ریفورم های اصلاحی برای افغانستان بود. در پرورش و آموزش فکری این مرد بزرگ آنقدر ملی گرایی و ترقی خواهی جا گرفته بود که بضعاً او را مجنون توسعه ای افغانستان نیز میگفتند. او میخواست به زود ترین فرصت مزایای انقلاب صنعتی (Industrial Revolution) را به افغانستان هدیه کند که اگر حکومت آن سقوط نمی کرد امروز ما شاهد افغانستان توسعه یافته میبودیم. بسیاری از ساختارهای حقوقی، اقتصادی و سیاسی امروزه افغانستان مدیون فعالیتهای این مرد پویا است. اما از یکطرف افراطیون قبیله ای (Tribal Fundamentalists) و از طرف دیگر رهبر راهزن بچه سقاو نگذاشت امان الله خان به اهداف توسعه خود برسد. خیزشهای قبیله ای افراطی و تهدید کابل توسط بچه سقاو، این دوه قوه بدبختانه سبب شد پلانهایی مترقی سازی امان الله خان از بین برود و سرانجام کابل به دست بچه سقاو بیفتد.

وقتی امان الله خان پاسخ نامه ی را که به انگلستان جهت به رسمیت شناختن افغانستان فرستاده بود دریافت نکرد، در ۱۳ اپریل ۱۹۱۹ یک جلسه مجلی را ترتیب داد که سفیر بریتانیا نیز در آن اشتراک داشت. در این جلسه امان الله خان با کمال حس وطن پرستی چنین تقریر کرد: "من از همین تربیون خودم و وطنم را از بعد درونی و بیرونی مستقل اعلام میکنم. بعد از امروز افغانستان نیز همانند سایر ممالک مستقل؛ آزاد است و به هیچ کشوری اجازه نمیدهم حتی به اندازه مویی در امور داخلی و بین الملل افغانستان مداخله کند. اگر کسی جسارت تشبث در امور افغانستان کرد، سرش را از تنش با این شمشیر خودم جدا میکنم" سپس به طرف سفیر انگلستان نگاه کرد و پرسید: آیا چیزی را که گفتم فهمیدی؟ "سفیر انگلستان با کمال احترام گفت بلی فهمیدم".

این است موقف و موضعگیری یک قهرمان و یک محصل آزادی؛ نه آن اشخاصیکه از چهار کیلومتر زمین کشور برای اهداف خود دفاع کردند و از کمکهای پاکستان، ایران، فرانسه، روسیه و آمریکا تمویل میشدند. قهرمان آزادی همواره از آزادی، ناموس، ارزشهای ملی و ثروت ملت خود دفاع میکند. افرادی که ملت را غارت، بی حرمت، بی قدرت، سلب آزادی و به بیگانگان فروختند هرگز قهرمان نیستند. قهرمان آزادی از تمامیت ارضی و حاکمیت ملی خود حفاظت میکند. آنهایکه رویای امضا خط دیورند را با پاکستان داشتند قطعاً قهرمان بشمار نمیروند. قهرمان آزادی از ارزشهای ملی هویت و نام کشور دفاع میکنند. آنهایکه در صدد تجزیه و تغییر نام افغانستان بودند و هویت خود را انکار میکردند هیچگاه قهرمان ملی و آزادی افغانستان نیستند. قهرمان برای رفاه، بهبود و توسعه کشور می اندیشد اما هستند عده ایکه همه ساختار های ملی کشور را غارت زدند و نابود کردند و ادعا دارند قهرمان خطابش کنیم. این نکته ی مکث و گفتمان برای نسل نوین روشن فکر و ملی گرا افغانستان است. من آن روزی را دور نمی بینم که ملت افغانستان قهرمانان واقعی خود را بیابند و تصاویر آنها را در هر اداره خصوصی

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولۍ

و دولتی نصب کنند. این معمای جیگسا را ملت افغانستان بزودی حل میکند و همه تصاویر را در جاهای مناسب آن قرار داده تصویر ملی افغانستان را تشکیل میدهند.

من میدانم که افغانستان امروزه کاملاً یک کشور مستقل نیست. میدانم که از آغاز کانفرانس بن (Bonn Conference) تا به اکنون ما همواره تحت فرمان کشورهای غربی بودیم. این را میدانم که تصامیم ستراتیژیک در سطح کشور با مشوره آنها گرفته میشود و بعضاً طوری وانمود میگردد که حکومت افغانستان اجندا (Agenda) آمریکا را عملی میکند. این را نیز میدانم که تشکیل حکومت فعلی توسط دخالت مستقیم وزیر خارجه آمریکا صورت گرفت. اما بانهم میخواهم روز استقلال را تجلیل کنم تا جهانیان بدانند که هنوز هم همان افغان آزادی خواه و وطن پرست هستیم. هرچند وقتی بطور کامل مستقل و آزاد میشویم که حدل اقل در سه بعد یعنی سیاست، اقتصاد و فرهنگ متکی به خود شویم. بلی رسیدن به این سه بعد آزادی کامل سعی و تلاش و مبارزه و قربانی میطلبد. اما تجلیل از روز استرداد استقلال افغانستان کاملاً درست است. تجلیل از این روز ارج گذاری به امان الله خان بزرگ است و روحیه ملی و وطن پرستی را درکشور تقویت میبخشد. کسی که از این روز تجلیل نمی کند به مفهوم آنست که افغانستان و آزادی افغانستان را دوست ندارد پس خاین ملی است. افغانستان اکنون بیش از هر زمان دیگر نیاز به وحدت ملی دارد. تا زمانیکه همه مردم افغانستان متفق، یکپارچه و متحد نشوند بعید خواهد بود که به استقلالیت کامل تحقق یابیم. پس مبارزه برای آزادی کامل ادامه دارد...

زنده باد افغانستان

کابل ۲۷ اسد ۱۳۹۴

---

د پانوی شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ